

λέων

λέων, ο, θηλ. **λέαινα, η**, ουσ. [<αρχ. λέων], το λιοντάρι· άντρας ατρόμητος, γενναίος: «οι στρατιώτες και οι στρατιωτίνες μας, μας πολέμουςαν σαν λέοντες και σαν λέαινες»·

- άλλο λέων κι άλλο χαμαιλέον, βλ. λ. [χαμαιλέοντας](#)·

- βρίσκομαι στο λάκκο των λεόντων ή είμαι στο λάκκο των λεόντων, βλ. λ. [λάκκος](#)·

- ένας αλλά λέων, λέγεται στην περίπτωση που η ποιότητα υπερτερεί της ποσότητας: «ήταν ένας και όρμησαν πέντε νοματαίοι απάνω του για να τον δείρουν». Ένας αλλά λέων, γιατί τους ξάπλωσε όλους κάτω»·

- η μερίδα του λέοντος, βλ. λ. [μερίδα](#)·

- ο γλυκομίλητος μπορεί να θηλάσει και λέαινα, βλ. λ. [γλυκομίλητος](#)·

- πέφτω στο λάκκο των λεόντων, βλ. λ. [λάκκος](#)·

- σέρνει ο λαγός το λέοντα με το χρυσό το ράμμα, βλ. λ. [ράμμα](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας